

ten selv, som ministeren også har sagt. De tilgrænsende spørgsmål som f.eks. modregning for salg af rettigheder i tipsmidlerne vil vi tage op i den debat, der skal være om den idrætspolitiske redegørelse om få uger.

Jeg må slutte med at sige, at CD ikke kan støtte det foreliggende dagsordensforslag. Vi vil stemme imod det.

Ole Donner (DF):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til ministeren for den forholdsvis korte redegørelse om dagsordenspunktet.

Og så vil jeg godt sige, at Dansk Folkeparti jo er med i det medieforlig, der foreligger, og det er vi selvfølgelig glade for. Men da Enhedslisten jo ikke er med i forliget, så er det klart, at de føler en usikkerhed over for de problemer, der kommer fremover, og det er vel også det, der har bevirket, at de har følt trang til at rejse denne forespørgselsdebat. Jeg synes, det er glimrende, at vi får en forespørgselsdebat om dette emne, fordi det er noget, der interesserer befolkningen, og det kan være svært i en kort nyhedsoversigt på ti sekunder i en TV-Avis at svare, når man bliver spurgt, om man går ind for »pay per view«, eller man ikke gør. Derfor synes jeg, det er glimrende, at vi har fået forespørgselsdebatten.

Dansk Folkepartis grundholdning er den, at vi går ind for, at man skal have et frit tv, der finansieres ved reklameindtægter og ved »pay per view«. Vi er imod tvangslicens. Vi synes, det er helt urimeligt, at folk er tvunget til at betale den store licens.

For hvad er det, der sker, når folk kommer hjem fra arbejde? Ja, så sker der det, at de sætter sig foran flimmerkassen, og så kigger de efter, hvad for et program de nu vil se. Så finder de ud af, at der er en mægtig god film fra Danmarks Radios TV 1, og 20 minutter før den slutter, starter der én, der er mindst lige så god, på TV 2, og 10 minutter før den slutter, så kommer der en sportsudsendelse, som man også gerne vil se, på TV 3. Så skal man altså enten sætte sig til at vente, eller også skal man springe et program over. Det er uheldigt, når det kører på den måde. Det vil sige, at folk sidder og keder sig foran fjernsynet, mens de venter på et program, og så falder de i søvn – og så vågner de, når det hyler, og så er det tid at gå i seng.

Og så siger man: Jamen hvad så med public service og alsidighed?

Public service er selvfølgelig en god ting, men det, der kommer frem som public service, er ofte så gruelig kedeligt. Selvfølgelig skal det også være der, når vi på længere sigt får et betalings-tv, men hvis staten har noget, den vil publicere, og noget, den vil sikre at befolkningen har mulighed for at se, så må den betale for det, så folk kan trykke på knappen og se det gratis.

Man taler også om alsidighed, og dér vil jeg gerne stille et spørgsmål til ministeren. Jeg vil gerne vide, hvor man klager over manglende alsidighed i f.eks. Danmarks Radio.

Jeg vil godt give et enkelt eksempel: Der var engang et folketingsmedlem, der hed Hanne Reintoft, som er blevet meget brugt i tv og radio som brevkasseredaktør, og som svarer på en masse spørgsmål, og det synes jeg er fint. Hun gik ud af politik, og så var det i orden.

Der har også været en meget kendt SF'er herinde, som også er holdt op i politik. Jeg synes, det er meget fint, at hun har et halvtimesprogram hver uge. Men jeg synes ikke, det er i orden, at man har en partileder fra et parti herinde, som har et halvtimesprogram. Jeg kan ikke forstå, at der ikke er nogen, der har klaget over det, og jeg vil gerne vide, hvor man klager over manglende alsidigheden i Danmarks Radio.

Jeg synes, at mange af de udsendelser, der bliver produceret, er kedelige udsendelser, som folk næsten føler sig forpligtede til at se med den høje licens, de betaler, og det synes jeg ikke er rimeligt.

Med det fremtidige tv, det moderne, digitaliseret tv, vil det jo blive sådan, at når man kommer hjem fra arbejde, så går man ikke hen og slår op i avisen for at se, hvor længe man skal sidde og vente på den og den udsendelse, men så er der et tryknapsystem, og så kan man sige: Nu vil jeg gerne se TV-Avisen – og så ser jeg den – og så vil jeg gerne se en eller to film, og så vil jeg gerne se noget andet, som alt sammen kan kodes ind på forhånd. Og skulle folk så sidde og kede sig, så kunne det også godt være, at de gerne ville se noget public service, som staten har betalt, og så vil de selvfølgelig trykke på knappen.

Så siger De Radikale, at man skal regulere det her, og at man søreme skal passe på, at prisniveauet ikke bliver ændret osv. Jamen kære venner, det kan vi jo ikke gøre noget ved. Hvis vi skal lade det ligge, som fru Elsebeth Gerner Nielsen sagde, så vi kan se på det senere, så får vi aldrig set den fodboldkamp, som hr. Helge Sander talte om.